

ővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.87/2013/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év október hó 08. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt **vádlott** ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2013. október 11. napján kihirdetett 43(III.)Kb.330/2013/8. számú ítéletét **helybenhagyja**.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2013. október 11. napján kihirdetett 43(III.)Kb.330/2013/8. számú ítéletével **vádlottat** a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt 120 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint pénzbüntetésre, valamint 1 évre a soron következő rendfokozatba előlépésre előírt várakozási idő meghosszabbítására ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, és 10 havi részletfizetést engedélyezett a pénzbüntetés megfizetésére. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelről, valamint kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette. A vádlott és védője három napi gondolkodási időt tartottak fenn nyilatkozatuk bejelentésére, majd a védő törvényes határidőben védenccé felmentése érdekében fellebbezést jelentett be.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1095/2013/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt, mivel álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat betartotta, megalapozott tényállás alapján helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, akivel szemben a büntetési célok elérésére alkalmas büntetést szabott ki.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő perbeszédében a vádlott felmentése érdekében előterjesztett fellebbezését továbbra is fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet Be. 351. § (2) bekezdés d./ pontjában írt ok miatt megalapozatlan, mivel az eljáró bíróság tényből további tényre helytelen következtetést vont le. Fenntartva az elsőfokú tárgyaláson előterjesztett perbeszédében foglaltakat, megismételte azt az álláspontját, hogy védenccét legfeljebb fegyelmi felelősség

terheli, a bűnjelek helytelen kezelése miatt nem állapítható meg büntetőjogi felelőssége. Hivatkozott a szakértő, és a helyszínen jelenlévő tanú vallomására, melyből álláspontja szerint az eljáró bíróság tévesen következtetett védenca bűnösségére. Indítványozta ezért az elsőfokú ítélet megváltoztatását, és védenca felmentését az ellene emelt vád alól. Amennyiben a másodfokú bíróság a felmentés érdekében előterjesztett fellebbezésének nem adna helyt, úgy az alkalmazott jogkövetkezmény enyhítéseként intézkedés alkalmazására tett indítványt.

A vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozva védőjéhez kifejtette, hogy legjobb tudása szerint végezte a munkáját, és amennyiben hibát követett el, az nem alkalmas bűncselekmény megállapítására, legfeljebb fegyelmi vétségként értékelhető.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat alapvetően betartotta, azonban 8 napon túl történő tárgyalás folytatásakor nem hívta fel az érdekeltek figyelmét arra, hogy kérhetik az előző tárgyalás jegyzőkönyvének ismertetését. Ennyiben nem a Be. 287. § (5) bekezdése szerint járt el. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ugyanis a bíróság kioktatási kötelezettségéből adódóan fel kell hívni az érdekeltek figyelmét arra, hogy kérhetik a tárgyalás legutóbbi részéről készült jegyzőkönyv ismertetését. Ez az eljárási szabálysértés azonban nem jelentett olyan, a Be. 375. § (1) bekezdésében írt szabálysértést, amely érdemi kihatással lett volna a büntetőügy befejezésére.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során a vádlottat kihallgatta, aki érdemi védekezést terjesztett elő. E védekezését összevetette a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásával, az ismertetett okirati bizonyítékokkal, köztük a szakértői véleményekkel. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács a logika szabályai szerint értékelte a bizonyítékokat, és meggyőző indokát adta ítéletének 4. oldal utolsó bekezdésétől az 5. oldal 11. bekezdéséig, hogy miért nem fogadta el a vádlott védekezését, mely szerint a helyszínen 6 ujjnyomtörédket rögzített, azonban ebből 3 azonosításra alkalmatlan bűnjel fólit elfelejtett megsemmisíteni. Indokolási kötelezettségének tehát maradéktalanul eleget tett.

A vádlott védője által a felmentés érdekében előterjesztett fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, tényből további tényre helyesen következtetett, ítélete tehát mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet felülbírálatra alkalmasnak találta.

A rendelkezésre álló bizonyítékok a vádlott védekezését megcáfolták, ezért helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság határozatában, hogy a vádlott miután azt

gondolta, hogy a rögzített daktiloszkópiai nyomokat elveszítette, ismeretlen helyről ugyancsak 3 darab daktiloszkópiai nyomtörédeket rögzített, amelyet csatolt az ügy irataihoz. Az elsőfokú katonai tanács helyesen rögzítette azokat a rendelkezéseket is, amelyeket a vádlott magatartásával súlyosan megszegett.

A vádlott védője által bejelentett fellebbezés lényegében a bizonyítékok újraértékelése útján irányult a vádlott felmentésére, amely a másodfokú eljárásban a Be. 351. § (1) és Be. 352. § (3) bekezdésében írt felülmérlegels tilalmára figyelemmel eredményre nem vezethetett. A vádlott és védője új bizonyítékot nem jelöltek meg, bizonyítási indítványt nem terjesztettek elő.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és helyesen minősítette cselekményét is. Nem tévedett, amikor a Btk. 2. §-ára figyelemmel a cselekmény elbírálása idején hatályos büntető jogszabályokat alkalmazta, mivel álláspontja szerint az a vádlott büntetőjogi felelősségének kedvezőbb elbírálását teszi lehetővé.

A vádlott tényállásban írt magatartásával súlyosan megszegte a szolgálatára vonatkozó köteleit, lényegében a szolgálat létrehozására irányuló célt megghiúsította. Ezért maradéktalanul megvalósította a Btk. 438. § (1) bekezdésében írt szolgálatban köteleességszegés vétségének törvényi tényállási elemeit.

Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a bűnösségi körülményeket, mely a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványával egyezően annyiban szorul pontosításra, hogy a vádlott szolgálat teljesítését egységes egészként kell értékelni, amelyből az állapítható meg, hogy összességében átlagosan teljesítette hivatásos szolgálatát. Ezért a másodfokú bíróság a bűnösségi körülmények köréből mellőzi a többszörösen dicsért voltát és rossz parancsnoki jellemzését, enyhítő körülmény viszont a további időmúlás.

A vádlott büntetésének enyhítésére irányuló védői indítványt a másodfokú bíróság szintén nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor az általa feltárt bűnösségi körülményekre, valamint a cselekmény konkrét tárgyi súlyára figyelemmel enyhítő szakasz alkalmazásával a vádlottal szemben pénzbüntetést, és katonai mellékbüntetést szabott ki. Az intézkedés alkalmazása, amely mellett katonai mellékbüntetés kiszabása nem lehetséges, már nem szolgálná a büntetési célokat, az ítéletben meghatározott pénzbüntetés, és várakozási idő meghosszabbítása együttesen alkalmas arra, hogy mind a vádlottat, mind másokat visszatartson hasonló bűncselekmények elkövetésétől. A pénzbüntetés napi tétel száma arányos a cselekmény és a vádlott személyiségében rejlő társadalomra veszélyességgel, és a napi tétel összege pedig arányos a vádlott jövedelmi viszonyaival. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az ítélet egyéb rendelkezései is helyesek, ezért az elsőfokú ítéletet helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A másodfokú bíróság által alkalmazott jogszabályok a Be. 371. § (1) (3) és (4) bekezdése.

Budapest, 2014. október 08.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

, 2014. október 08.

**Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke**